

Trio Da Vinci —Suk, Xostakóvitx i Ravel. 14è Premi BBVA de Música de Cambra Montserrat Alavedra.

Petit Palau Cambra

Dimarts, 18 d'octubre de 2022 – 20 h

Petit Palau

Amb la col·laboració de:

Amb el suport de:

Membre de:

La **Fundació Antigues Caixes Catalanes** i **BBVA** ofereixen aquest concert del grup guanyador del **14è Premi BBVA de Música de Cambra Montserrat Alavedra**, guardó que vol fomentar la interpretació musical dels joves músics i ajudar-los en la seva projecció professional.

Programa

Trio Da Vinci (guanyador del 14è Premi BBVA de Música de Cambra Montserrat Alavedra):

Maria Florea, violí

Marion Platero, violoncel

Àlex Ramírez, piano

I

Josef Suk (1874-1935)

Elegia op. 23

Dmitri Xostakóvitx (1906-1975)

Trio núm. 2, en Mi menor, op. 67

Andante

Allegro ma non troppo

Largo

Allegretto

II

Maurice Ravel (1875-1937)

Trio en La menor, M. 67

Modéré

Pantoum. Assez vif

Passacaille. Très large

Final. Animé

Durada aproximada del concert:

Primera part: 30 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part: 30 minuts.

Aquest concert serà enregistrat per Catalunya Música.

#clàssics #joves talents

Poema

regal

un poema pot contenir
el sentit total del món.

aquest poema conté
un dibuix fugaç
creat per uns núvols.

la capsa és vermella,
el títol n'és el llaç.

obro mans i ulls.
abandono el text

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu edicions, 2013)

Comentari

El programa d'avui exemplifica la solidesa d'un conjunt fundat el 2018 que ha actuat en diversos països europeus i que ha estat reconegut per certàmens com ara el **14è Premi BBVA de Música de Cambra Montserrat Alavedra** de Terrassa. Ho fa reunint tres obres que mostren com el trio amb piano encara era un mitjà fèrtil per a l'expressió d'un món subjectiu i íntim, tot i no comptar amb una literatura musical profusa durant les primeres dècades del segle XX.

En aquest sentit, la més primerenca i també la més breu –uns set minuts de durada– és l'*Elegia op. 23*, que el txec Josef Suk –gendre de Dvořák– va dedicar al poeta i dramaturg Julius Zeyer (1841-1901) en l'homenatge que li van fer a Praga un any després de morir. Inicialment escrita per a la combinació atípica i circumstancial de quartet de cordes, harmònim i arpa, es tracta d'una peça construïda sobre la clàssica estructura bitemàtica tripartida (ABA) i en què la cantabilitat del violí i el violoncel és preeminent, mentre que el piano els sustenta amb un disseny obstinat rítmicament emfasitzat pel pedal de ressonància com a fons sonor per ressaltar el lirisme melangiós de la melodia *spianata* que exposen imitativament *a duo* el violí i el violoncel. Al centre, un petit episodi a manera de rampell genera un contrast de tempo i harmonia en què el violí i el violoncel dialoguen sostinguts per trèmolos de la mà dreta del piano fins a trobar un descens cap al registre greu. Aquest enllaça amb el retorn de la primera secció, ara tocada amb sordina i expressivament *dolce* a la recerca d'una sonoritat més velada i sublimada, fins que un acord dissonant ens acosta cap a una extinció cada vegada més despullada, misteriosa i propera al silenci.

Si la intimitat de l'obra de Suk evoca una llum de tardor, la del *Trio núm. 2* de Xostakóvitx evoca una imatgeria de soledat, fredor i buidor que ens parla de la cruesa existencial. Perquè tot i patir les imposicions i l'opressió del règim estalinista, Xostakóvitx –com Prokófiev– va assolir un llenguatge indubtablement personal i evolucionat en un gènere consolidat i nascut al segle XVIII. D'aquesta manera el convertí en un microcosmos confessional amb el qual va exorcitar les seves pors de la mateixa manera que ho va fer amb alguns *Quartets de corda*. Per aquest motiu en aquest *Trio* també es troben els seus característics obstinats rítmics reforçats per algunes notes en pedal, el joc de registre agut despul·lat per generar tensió, estructures relativament simples que es presten a ambients inquietants en passatges absents de gran densitat en la textura, tractament dels harmònics i trams que emulen recitatius vocals, com si fossin una pulsio que canta les angoixes d'una vida sota l'ombra del terror en una època en què l'acusació de ser “formalista” podia suposar el bitllet per a una purga. En efecte, les directrius polítiques en l'art obligaven de manera velada –i no tan velada– a escriure per a les masses. Un estil que exclouia l'atonalisme i els “excessos schönberguians” i valorava el mode major, les harmonies tonals i les melodies senzilles i cantables.

Però aquest *Trio* conclòs el 1944 va ser compost per Xostakóvitx en plena Segona Guerra Mundial i ell mateix el va estrenar al piano amb membres del Beethoven Quartet. S'insereix en la tradició de *Trios* russos (Txaikovski, Rakhmàninov, Arenski) i té vincles amb el *Quartet núm. 8* pel tema jueu del darrer moviment. De fet, és la primera vegada que el compositor inclou referències a l'antisemitisme en la seva obra. La seva sonoritat, lluny d'atansar-se a un caire festiu, és símbol de l'horror i els camps d'extermini també presents a l'antiga URSS. L'obra posseeix una amplitud simfònica que oposa moviments lents amb ràpids. No hi falten el sarcasme, la delicadesa (l'inici elegíac amb sordina a la corda), el dramatisme (com els acords que interrompen l'alegria fugaç de l'“Scherzo” i donen pas al “Largo”), les repeticions obsessives de cèl·lules rítmiques i un coral que condueix a la reexposició del motiu inicial del quart moviment en una desintegració enigmàtica com a conclusió. A més, aquest *Opus 67* va néixer com a homenatge al seu amic lingüista i membre de la Societat Bruckner-Mahler de Leningrad, Ivan Sollertinski, que havia mort aquell any.

Per últim, el *Trio amb piano en La menor* (1914) de Ravel, un dels pocs exemples francesos d'aquest repertori i que combina el rigor formal amb un llenguatge colorista i refinat. El "Modéré" inicial contraposa un primer tema insinuant i un segon de més somniador en forma sonata amb una reexposició abreujada. Al "Pantoum" següent els tres instruments conversen sense descans en una mena de *scherzo* que precedeix la "Passacaille", que s'alça sobre un magistral *crescendo* en què els tres instruments van exposant un tema principal de caràcter noble emmarcat per un inici i un final ombrívols. El *Trio* es clou amb major exuberància gràcies a uns ritmes amalgamats que remetent al folklore basc.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Palau
de la Música
Catalana

Abona't a
Palau 100

Temporada
2022–2023

Filharmonica
de La Scala & Chailly

André Schuen

Simfònica Viena
& Wellber

Orquestra dels Camps Elisis
& Herreweghe

Mahler Chamber Orchestra
& Uchida

Simfònica de Bamberg,
Hrůša & Kopatchinskaja

Simfònica Anvers
& Elim Chan

Monteverdi Choir
& Gardiner

Orquestra Filharmonica de Berlín
& Petrenko

musicAeterna
& Currentzis

Més informació i venda
d'entrades individuals
i abonaments a
www.palaumusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Barcelona
Capital Cultural
i Científica

Biografia

Trio Da Vinci

Maria Florea, *violí*

Marion Platero, *violoncel*

Àlex Ramírez, *piano*

Fundat el 2018 entre Barcelona i París, el Trio Da Vinci s'ha convertit en una de les principals formacions emergents del panorama musical català.

Amb una sòlida trajectòria com a solistes o com a músics de cambra, i formats o inspirats musicalment per alguns dels músics de cambra més destacats de les darreres dècades (Rainer Schmidt i Clemens Hagen del Hagen Quartett, Bernard Greenhouse del Beaux Arts Trio, Heime Müller de l'Artemis Quartet, o Christophe Coin del Quatuor Mosaïques), el juny del 2018 la Maria, la Marion i l'Àlex van decidir formar el Trio Da Vinci.

Des del seu debut el 2021 a l'Auditori de Barcelona al Festival Emergents, ha actuat a festivals de renom internacional, com el Festival Pau Casals de Prada, Festival de Torroella de Montgrí, Auditori Enric Granados de Lleida, festivals de Pasqua de Cervera (Lleida) i Barcelona Obertura, així com a la Sala cu Orgă de Chişinău (Moldàvia), Théâtre de l'Alliance de París (França), i va fer un enregistrament en directe per al programa *Générations France Musique le Live* de Radio France. També ha fet enregistraments en directe per a Catalunya Música (Catalunya Ràdio) i per a la Televisió Nacional Moldava (TRM).

Aquesta tardor (2022), a més de debutar a la temporada de cambra del Palau de la Música Catalana, ho farà en formació de quartet amb la violista Sara Ferrández, a L'Auditori. També ha estat convidat a la propera Schubertiade a Friburg (Suïssa), organitzada per la Radio Télévision de la Suisse-Romande (RTS).

El Trio és el guanyador de la 14è Premi BBVA Montserrat Alavedra de música de cambra celebrat a Terrassa (Barcelona).

També et pot interessar...

Palau Cambra

Dimecres, 30.11.22 – 20 h

Sala de Concerts

Berg, Ravel, Widmann, Carter i Messiaen

Isabelle Faust, violí

Jean-Guihen Queyras, violoncel

Jörg Widmann, clarinet

Pierre-Laurent Aimard, piano

A. Berg: *Quatre peces per a clarinet i piano, op. 5*

M. Ravel: *Sonata per a violí i violoncel*

J. Widmann: *Fantasia per a clarinet sol*

E. Carter: *Epigrames per a violí, violoncel i piano*

O. Messiaen: *Quartet per a la fi dels temps*

Preu: 35 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

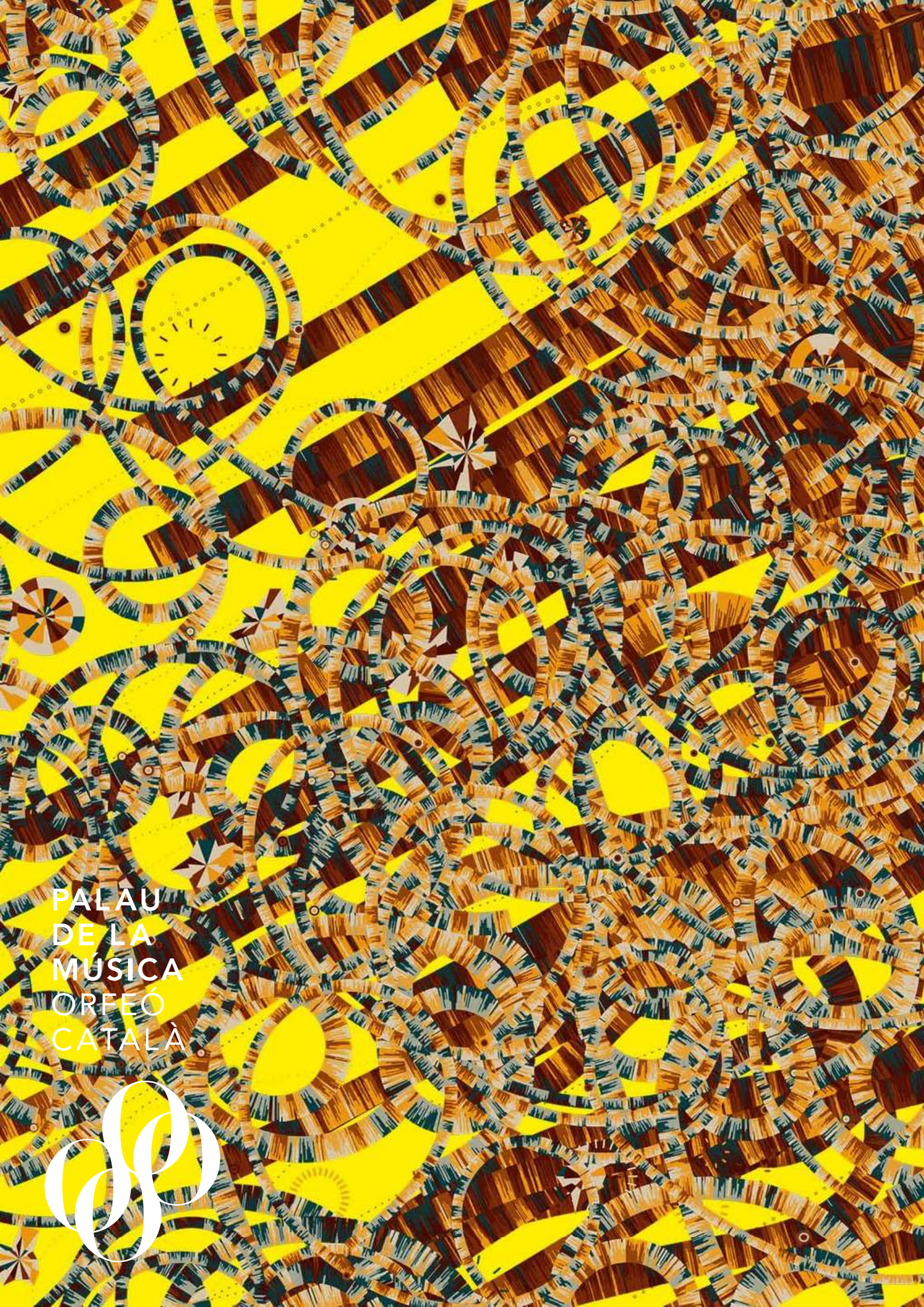
Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

